

पाणिनीयव्याकरणे वर्णोच्चारणोपक्रमः

- डॉ. जयप्रकाश साहु

अतिथि-अध्यापकः

संस्कृतविभागः

ओडिशाकेन्द्रियविश्वविद्यालयः, कोरापुट

अष्टाध्यायी जगन्माताऽमरकोषो जगत्पिता इति प्रसिद्धा गभीरार्थवती लोकोक्तिरियम् अष्टाध्यायीग्रन्थस्य सर्वजनीनं महत्वं प्रतिपादयति । अष्टाध्यायीपठनपाठन-परम्परा सूत्रक्रमानुसारिणी, प्रक्रियाक्रमानुसारिणी शब्दरूप-धातुरूपादिसाधनोपयोगिसन्ध्यादिक्रमेण चेति द्विधा विभज्यते । लघुसिद्धान्तकौमुदी प्रक्रियाक्रमे अन्तर्भवति ।

सन्दर्भः -

भट्टोजिदीक्षितविरचित-सिद्धान्तकौमुद्यां संज्ञाप्रकरणे तुल्यास्यप्रयत्नं सवर्णम् इति सूत्ररत्नम् अवधार्यते । सूत्रव्याख्यानवेलायां सूत्रवृत्त्यन्ते अकारादीनाम् उच्चारणस्थानानि अभिहितानि; तानि अविकलरूपेण आचार्यवरदराजेन लघुसिद्धान्तकौमुद्यां प्रस्तुतानि ।

स्पष्टीकरणम्-

कायाग्निना प्रेरितः प्राणवायुः उरःस्थले ऊर्ध्वं संचरन् मुखे आगते सति, येन कण्ठताल्वादि-ध्वनियन्त्रेण बाधितस्सन् ध्वनिं जनयति; तत् स्थानं तस्य वर्णस्य उच्चारणस्थानम् इत्युच्यते । यथा अ- इत्यस्य उच्चारणं कण्ठात् भवति ; अतः अकारस्य स्थानं कण्ठः ।

अष्टौ उच्चारणस्थानानि-

अष्टौ स्थानानि वर्णानाम्

उरः कण्ठः शिरस्तथा ।

जिह्वामूलं च दन्ताश्च

नासिकोष्ठौ च तालु च ॥ पा. शिक्षा. १३

आधुनिकभाषावैज्ञानिकास्तु सप्तविंशत्यङ्गानि स्वीकुर्वन्ति वर्णोच्चारणस्य । -

(शब्दतत्त्वमाधुनिकविज्ञानश्च - डॉ. रामनारायणदासः)

वर्णानाम् उच्चारणस्थानानि पाणिनीयशिक्षायां श्लोकमुखेन उच्यते-

कण्ठ्यावहाविच्युश-

स्तालव्या ओष्ठजावुपु ।

स्युर्मूर्धन्या ऋटुरषा

दन्त्या लृतुलसाः स्मृताः ॥ पा. शिक्षा. १७

जिह्वामुले तु कुः प्रोक्ता

दन्त्योष्ठौ वः स्मृतौ ।

रा रो तु कण्ठतालव्या

ओ औ कण्ठोष्ठौ स्मृतौ ॥ पा. शिक्षा. १८

वरदराजाचार्योऽपि भट्टोजीदीक्षितमनुसरन् वर्णानाम् उच्चारणस्थानानि अधोनिर्दिष्टरीत्या प्रस्तौति-

❖ अकुहविसर्जनीयानां कण्ठः,

वर्णाः	उदाहरणम्	
स्थानम्		
I. अकारः	अष्टादशभेदाः	
II. कु= कवर्गः	क्, ख्, ग्, घ्, ङ्,	कण्ठः
III. हकारः	ह	
IV. विसर्गः	उदाहरणं- अः, कः	

विसर्गः स्वन्तन्त्ररूपेण नैव लिख्यते । विसर्गचिह्नम्- ०ः । उदाहरणम्- अ+विसर्गः = अः

कण्ठ्य- अ, क्, ख्, ग्, घ्, ङ्, ह, विसर्गः एतेषां कण्ठस्थानम् । कण्ठमेव कण्ठ्यः ।

नागेशभट्टस्तु- अत्र कण्ठपदं कण्ठस्थानतत्समीपजिह्वामूलस्थानोभयपरम् इत्यभिप्रयति ।

विसर्गस्य लोकप्रसिद्धं लक्षणं यथा-

शृङ्गवत् वालवत्सस्य

कुमारीस्तनयुग्मवत् ।

नेत्रवत् कृष्णसर्पस्य

स विसर्ग उदीरितः ॥

स्थानविषयकविवेचनमपि यथा-

अवर्णस्य विसर्गश्च

हकारश्चापि केवलः ।

कण्ठ्या वर्णा स्मृता ह्येषां

हनुमध्यं तु कारणम् ॥

(वर्णरत्नप्रदीपिकाशिक्षा)

- विसर्गे वर्णो विसर्जनीयः कथ्यते । वि उपसर्गपूर्वकात् सृज् धातोः अनीयर् - प्रत्यये कृते सति विसर्जनीयः पदं निष्पद्यते ।
- वायोः विसर्जनेन जन्यत्वाद् विसर्जनीयः इति प्रोक्तम् । (वैदिकाभरण मैसूर संस्कृतग्रन्थमाला)

❖ इचुयशानां तालु

वर्णाः	उदाहरणम्	स्थानम्
i. इकारः	क् + इ=कि	तालु
ii. चु= चवर्गः	च्, छ्, ज्, झ्, ञ्,	
iii. यकारः	य्	
iv. शकारः	तालव्यशकारः	

तालव्य - इ, च्, छ्, ज्, झ्, ञ्, य्, श् एतेषामुच्चारणस्थानं तालु वर्तते ।

❖ ऋदुरषाणां मूर्धा -

वर्णाः	उदाहरणम्	स्थानम्
i. ऋकारः	क्+ऋ=कृ	मूर्धा
ii. टु= टवर्गः	ट्, ठ्, ड्, ढ्, ण्,	
iii. रेफः	गा+र्+ग्+यः= गार्ग्यः	
iv. षकारः	मूर्धन्यषकारः	

मूर्धन्य = ऋ, ट्, ठ्, ड्, ढ्, ण्, र्, ष् एतेषां पूर्वोक्तानाम् उच्चारणस्थानं मूर्धा ।

❖ लृतुलसलनलं दनुतलः -

<u>वरुणलः</u>	<u>उदलहरणडु</u>	<u>सुथलनडु</u>
I. लृकलरः	लृ	दनुतलः
II. तु= तवरुगः	तु, थु, दु, धु, नु	
III. लकलरः	लु	
IV. सकलरः	दनुत्यसकलरः	

दनुत्य = लृ, तु, थु, दु, धु, नु, लु, सु, ँतेषलडुदुवलरणसुथलनं दनुतलः ।

❖ उडुडधडलनीडलनलडु ओषुठु -

<u>वरुणलः</u>	<u>उदलहरणडु</u>	<u>सुथलनडु</u>
I. उकलरः	उ	ओषुठु
II. डु= डवरुगः	डु, डु, डु, डु, डु	
III. उडधडलनीडु	उडु, डुडु	

ओषुठु - उ, डु, डु, डु, डु, डु ँतेषलडुदुवलरणसुथलनडु ओषुठु ।

❖ डडडडडनलनलं नलसलकल ड -

<u>वरुणलः</u>	<u>सुथलनडु</u>
I. डु,	तललु+नलसलकल
II. डु,	ओषुठु+नलसलकल
III. डु,	कणुठु+नलसलकल
IV. डु,	डुधुललु+नलसलकल
V. नु	दनुतलः + नलसलकल

डु, डु, डु, डु, नु ँतेषलडुदुवलरणसुथलनडु नलसलकल अडुडु ।

❖ ँदुडुतुः कणुठतललु -

<u>वरुणलः</u>	<u>सुथलनदुवलडु</u>
I. ँ	कणुठु+तललु
II. ँ	

ए, ऐ एतयोः उच्चारणस्थानं कण्ठ + तालु ।

❖ ओदौतोः कण्ठोष्ठम् -

<u>वर्णाः</u>	<u>स्थानद्वयम्</u>
I. ओ	कण्ठ + ओष्ठ
II. औ	

ओ, औ एतयोः उच्चारणस्थानं कण्ठ + ओष्ठौ ।

❖ वकारस्य दन्तोष्ठम् -

<u>वर्णः</u>	<u>स्थानद्वयम्</u>
वकारः	व् दन्त + ओष्ठ

व्- वर्णस्य उच्चारणस्थानं दन्त + ओष्ठ ।

❖ जिह्वामूलीयस्य जिह्वामूलम् -

श्लोकसिद्धान्तकौमुदिकारः जिह्वामूलीयम् उपपध्मानीयञ्च वैज्ञानिकदृष्ट्या विवेचयति-

५ गजकुम्भाकृतिः शास्त्रे
जिह्वामूलीयमुच्यते ।
इन्द्रवज्राकृतिचिन्हम्
उपध्मानीयमुच्यते ।

❖ नासिका अनुस्वारस्य -

वर्ण	उदाहरणम्	स्थानम्
अनुस्वारः	अ+अनुस्वारः = अं	नासिका

अनुस्वारविसर्गयोः व्यवहारः अत्यन्तसरलतया प्रोक्तं श्लोकसिद्धान्तकौमुद्याम्-

अनुस्वारो विसर्गश्च
स्वरात्परौ तु तिष्ठतः ।

अनुस्वारः शिरोबिन्दुः

पार्श्वे बिन्दु विसर्गकः ॥

(श्लोकसिद्धान्तकौमुदी- सुरेश झा)- संज्ञाप्रकरणम्

उपसंहारः -

वर्णानामुच्चारणस्थानानि कण्ठ-तालु-मूर्धा-दन्त-ओष्ठ-नासिका-जिह्वामूल-
उपध्मानीयानि इति पूर्वोक्तचर्चया पाणिनेरष्टाध्यायी वैज्ञानिकविवेचनया निकषोपलो
विद्यते । किं बहूना, पाश्चात्यः भाषाविज्ञानी लियोनार्ड ब्लूमफील्ड पाणिनीम् इत्थं
प्रशंसयति-

“This grammar of Panini in one of the greatest monuments of human intelligence”.

(Language, Page-11)

अनुशीलितग्रन्थाः-

1. लघुसिद्धन्तकौमुदी (बरदराजाचार्यः)
 - I. भौमी व्याख्या-भीमसेनशास्त्री
 - II. श्रीधरमुखोल्लासिनी टीका - श्री गोविन्दाचार्यः
 - III. चन्द्रकला व्याख्या - डॉ. अर्कनाथ चौधरी
 - IV. प्रकाशिका व्याख्या - डॉ. सत्यपाल सिंहः
2. वैयाकरणसिद्धन्तकौमुदी (भट्टोजिदीक्षितः)
 - I. बालमनोरमा टीका- वासुदेवदीक्षितः
 - II. तत्वबोधिनी टीका- ज्ञानेन्द्रसरस्वती
 - III. लक्ष्मीटीका- सभापतिशर्मोपाध्यायः
3. श्लोकसिद्धन्तकौमुदी- सुरेश झा
4. पाणिनीयशिक्षा- पाणिनिः (शांभवी- अनुश्रुतिव्याख्ये) डॉ. शम्भुदयालपाण्डेयः,
डॉ. सत्यप्रकाशदुबे
5. कौमुदीकल्पलतिका- शुक्लश्रीवेणीमाधवशास्त्री
